

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **L. K.**, zast. Mgr. Davidem Obenrauchem, advokátem, se sídlem Kopečná 11, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 4. 2013, č. j. 58 A 57/2011 – 22, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 17. 4. 2013, č. j. 58 A 57/2011 – 22, zamítl žalobu, v níž se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 7. 2011, č. j. MSK 119069/2011, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Český Těšín, odboru živnostenského a dopravy, ze dne 25. 5. 2011, č. j. MUCT/16826/2011, kterým byl žalobce uznán vinným tím, že dne 8. 9. 2010 v 00:20 h v Českém Těšíně na ul. Hlavní třída, jako řidič osobního motorového vozidla tovární značky Volvo C 70, RZ: X, při silniční kontrole provedené hlídkou Policie ČR, Obvodní oddělení Český Těšín, pro podezření, že řídil vozidlo pod vlivem alkoholu, se na výzvu policisty bezdůvodně odmítl podrobit dechové zkoušce na alkohol a následně i lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem. Tím porušil § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu a spáchal přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích, za což mu byla podle § 11 odst. 1 písm. b) a c), § 12 odst. 1, § 13 odst. 1, § 14 odst. 1 a § 22 odst. 4 zákona o přestupcích, ve znění účinném ke dni vydání rozhodnutí žalovaného, uložena pokuta ve výši 25 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 16 měsíců, počínaje právní mocí tohoto rozhodnutí.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost, v níž požádal o přiznání odkladného účinku. Tento návrh odůvodnil tím, že je při výkonu své práce závislý na řízení motorového vozidla a pokud by Nejvyšší správní soud kasační stížnosti vyhověl, vznikla by žalobci těžko nahraditelná újma, spočívající ve ztrátě „pracovní ability“ z důvodu ztráty řidičského oprávnění.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[4] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž za tím účelem přiměřeně užije § 73 odst. 2

až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve znění účinném od 1. 1. 2012 je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a současně přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Z citovaných ustanovení vyplývá, že kasační stížnost ze zákona nemá odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele a po vyjádření žalovaného usnesením přiznat, jestliže by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí krajského soudu, resp. krajským soudem přezkoumávaného rozhodnutí žalovaného znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozhodnutí. Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, přitom má povinnost tvrzení a povinnost důkazní, a je tedy na něm, aby konkretizoval a doložil (prokázal), jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly. Pokud důkazní břemeno neunese, soud návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítne (srov. např. usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 10. 2003, č. j. 52 Ca 9/2003 - 144, publikované pod č. 87/2004 Sb. NSS, či usnesení téhož soudu ze dne 29. 11. 2005, č. j. 30 Ca 28/2005 - 86). Nejvyšší správní soud považuje uvedený závěr, k němuž dospěl krajský soud, za přesvědčivý a konstatuje, že jej lze nepochybně vztáhnout i na řízení o kasační stížnosti.

[6] Stěžovatel svůj návrh na přiznání odkladného účinku v kasační stížnosti zdůvodnil potřebou disponovat řidičským oprávněním při výkonu své práce, nijak ale nekonkretizoval, v čem jeho „práce“ spočívá a soud tak nemohl posoudit, zda je jeho tvrzení o nezbytnosti řidičského oprávnění pro výkon zaměstnání (podnikání či funkce) důvodné. Stěžovatel navíc své tvrzení o závislosti jeho „práce“ na řízení motorového vozidla nijak nedoložil. Stěžovatel tak neunesl ani břemeno tvrzení, ani břemeno důkazní. Nejvyšší správní soud tedy na základě shora uvedeného dospěl k názoru, že pro závěr, že by stěžovateli v důsledku výkonu či jiných právních následků napadeného rozhodnutí mohla vzniknout nepoměrná újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., neexistuje ve spise žádná opora.

[7] S ohledem na výše uvedené skutečnosti proto Nejvyšší správní soud podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. května 2013

JUDr. Jirí Palla
předseda senátu